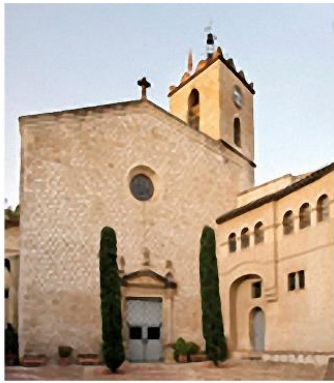

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 29 d'Abril de 2018. N° 17

**« GAUDETE ET EXULTATE »
Francesc**

**Exhortació Apostòlica del Papa
sobre la crida a la santedat en el món actual**

(Resum del Capítol 3: A LA LLUM DEL MESTRE)

“A les Benaurances es dibuixa el rostre del Mestre, que nosaltres estem cridats a transparentar en la quotidianitat de les nostres vides. Aquí la paraula “feliç” o “benaurat”, passa a ser sinònim de “sant”, perquè expressa que la persona que és fidel a Déu i viu la seva Paraula aconsegueix en el lliurament de si mateix, la veritable felicitat. Només podem viure-les si l'Esperit Sant ens envaeix amb tota la seva potència i ens allibera de la debilitat de l'egoisme, de la comoditat, de l'orgull.

El Papa Francesc descriu cadascuna de les Benaurances i la seva invitació, concloent cada secció: -Ser pobre en el cor, això és santedat. -Reaccionar amb humil mansuetud, això és santedat. -Saber plorar amb els altres, això és santedat. -Buscar la justícia amb fam i set, això és santedat. -Mirar i actuar amb misericòrdia, això és santedat. -Mantenir el cor net de tot el que taca l'amor, això és santedat. -Sembrar pau al nostre voltant, això és santedat. -Acceptar cada dia el camí de l'Evangeli encara que ens porti problemes, això és santedat.

En el capítol 25 de l'Evangeli de Mateu (v. 31-46), Jesús s'atura en una de les benaurances, la que declara feliços els misericordiosos.

“Si busquem aquesta santedat que agrada als ulls de Déu, en aquest text hi trobem precisament un protocol sobre el qual serem jutjats”. Quan reconeixem Crist en el pobre i en el que pateix, se'ns revela el mateix cor de Crist, els seus sentiments i opcions més profundes. “El Senyor ens va deixar ben clar que la santedat no es pot entendre ni viure al marge d'aquestes exigències”.

Algunes ideologies enganyoses ens porten d'una banda a separar aquestes exigències de l'Evangeli de la seva relació personal amb el Senyor, convertint així el cristianisme en una espècie d'ONG, llevant-li aquesta mística lluminosa que tan bé van viure i van manifestar els sants. D'altra banda, hi ha aquells que viuen sospitant del compromís social dels altres, considerant-lo quelcom superficial, mundà, secularitzat, immanentista, comunista, populista. O el relativitzen com si hi hagués altres coses més importants a com si només interessés una determinada ètica o una raó que ells defensen.

La defensa de l'innocent que no ha nascut, per exemple, ha de ser clara, ferma i apassionada, perquè allà hi ha en joc la dignitat de la vida humana, sempre sagrada, i ho exigeix l'amor a cada persona més enllà del seu desenvolupament. Però “igualmente sagrada” és la vida dels pobres que ja han nascut, que es debaten en la misèria, l'abandó, la postergació, el tràfic de persones, l'eutanàsia encoberta en els malalts i ancians privats d'atenció, les noves formes d'esclavitud. Tampoc la situació dels emigrants no ha de considerar-se un tema secundari al costat dels temes “seriosos” de la bioètica. Per a un cristià “només és possible l'actitud de posar-se en les sabates d'aquest germà que arrisca la seva vida per donar un futur als seus fills”.

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 15 1-8

La fe no es una impresión o emoción del corazón. Sin duda, el creyente siente su fe, la experimenta y la disfruta, pero sería un error reducirla a «sentimentalismo». La fe no es algo que depende de los sentimientos: «Ya no siento nada; debo estar perdiendo la fe». Ser creyentes es una actitud responsable y razonada.

La fe no es tampoco una opinión personal. El creyente se compromete personalmente a creer en Dios, pero la fe no puede ser reducida a «subjetivismo»: «Yo tengo mis ideas y creo lo que a mí me parece».

La realidad de Dios no depende de mí ni la fe cristiana es fabricación de uno. Brota de la acción de Dios en nosotros.

La fe no es tampoco una costumbre o tradición recibida de los padres. Es bueno nacer en una familia creyente y recibir desde niño una orientación cristiana de la vida, pero sería muy pobre reducir la fe a «costumbre religiosa»: «En mi familia siempre hemos sido muy de Iglesia». La fe es una decisión personal de cada uno.

La fe no es tampoco un «tranquilizante». Creer en Dios es, sin duda, fuente de paz, consuelo y serenidad, pero la fe no es sólo un «agarradero» para los momentos críticos: «Yo cuando me encuentro en apuros acudo a la Virgen». Creer es el mejor estímulo para luchar, trabajar y vivir de manera digna y responsable.

La fe cristiana empieza a despertarse en nosotros cuando nos encontramos con Jesús. El cristiano es una persona que se encuentra con Cristo y en él va descubriendo a un Dios Amor que cada día le atrae más. Lo dice muy bien Juan: «Nosotros hemos conocido el amor que Dios nos tiene y hemos creído en él. Dios es Amor» (1 Jn 4, 16).

Esta fe crece y da frutos sólo cuando permanecemos día a día unidos a Cristo, es decir, motivados y sostenidos por su Espíritu y su Palabra: «El que permanece unido a mí, como yo estoy unido a él, produce mucho fruto, porque sin mí no podéis hacer nada».

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE: 28-	20h.	Dolors i Quimeta
DIUMENGE: 29	11h. 13h.	família Fajardo-Company
DILLUNS: 30	20h.	
DIMARTS: 1	12h.	Portants del Sant Crist, difunts
DIMECRES: 2	20h.	
DIJOUS: 3	20h.	
DIVENDRES: 4	20h.	
DISSABTE: 5	20h.	Família Rosell-Closa
DIUMENGE: 6	11h.	Joaquima Bofill
	13h.	Difunts família Junquera-Ezquerria; Blanca Carvajal i Mercedes Torres.

DIMARTS DIA 1 DE MAIG, NOMÉS HI HAURÀ MISSA A LES 12h

REUNIONS

DILLUNS dia 7, a les 21h "Consell Pastoral".

DIMECRES dia 2, a les 21'15h, grup de "Justícia i Pau".

CONCERT DE PRIMAVERA

GRUP "Si-Fa-Sol", de la residència Felix Llobet d'Esplugues. Dissabte dia 5, de Maig a les 18h. a la nostra església parroquial

CONDOLENÇA

La donem als familiars d'En Ramón Porta Juste; de Na María Huertas Blázquez Martínez, i desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.

**DIUMENGE VINENT DIA 6 COL-LECTA
EXTRA PER A LA PARRÒQUIA**